

ת"פ 34630/01/20 - מדינת ישראל נגד נתנאל אזולאי

בית משפט השלום באשקלון

ת"פ 34630-01-20 מדינת ישראל נ' אזולאי
בפני כבוד השופטת טל לחיאני שהם

מדינת ישראל	בעניין:
ע"י ב"כ עו"ד לי גורמן	
נגד	
נתנאל אזולאי	
ע"י ב"כ עו"ד דוד כץ	
המאשימה	
הנאשם	

הכרעת דין

כללי

1. כנגד הנאשם תלוי ועומד כתב אישום המייחס לו ביצוע עבירה של החזקת סם לצריכה עצמית, עבירה לפי סעיף 7(א)+(ג) סיפא לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש] התשל"ג - 1973.

מכתב האישום עולה כי ביום 02/05/19 בשעה 20:51, עת בילה הנאשם עם 3 קטינים נוספים, החזיק הנאשם בצוותא חדא עימם סם מסוכן מסוג קנאביס במשקל 1.2323 גרם ובכלי לעישון סמים המכונה "באנג".

2. כאן המקום לציין כי על אף תיאור עובדות כתב האישום כמפורט לעיל, המאשימה בסיכומיה עתרה כי בית המשפט ירשיע את הנאשם בעבירה של החזקת סם לצריכה עצמית בלבד - של סם מסוכן מסוג קנאביס במשקל של 0.6802 גרם, בהתאם לחוות הדעת שהוגשה בהסכמה (ת/2).

המאשימה אף הבהירה כי אין היא מבקשת להרשיע את הנאשם בהחזקת כלי העישון שיוחס בעובדות כתב האישום.

מענה לכתב האישום

3. ביום 29/07/20, בדיון המענה לכתב האישום, כפר הנאשם, באמצעות בא כוחו, במיוחס לו.

לטענתו, "הסם לא נתפס בחזקתו.. והוא כלל לא היה שייך לאותה קבוצה של אנשים שהחזיקו את הסמים" (עמוד 2 שורות 11-12).

במענה לא כפר הנאשם בשרשרת הסם, ולא נטענה טענת אליבי או זוטא.

דין והכרעה

4. הנאשם, הן בחקירתו במשטרה והן בעדותו בבית המשפט, לא הכחיש כי בתוך קופסת סיגריות שמסר ל**שוטר לאוניד בלנקי** (להלן: "**ע"ת 2**"), עת זה ערך עליו חיפוש - נמצא סם מסוכן מסוג קנאביס, אלא שלטענתו, אותה קופסת סיגריות הוחזקה על ידו בטעות, לאחר שכל המעורבים, שעוכבו לתחנה, התבקשו לאסוף את חפציהם, ומחמת טעות הוא לקח לידי קופסת סיגריות לא לו.

לאחר ששמעתי את עדותו והתרשמתי ממנה באופן בלתי אמצעי, תוך ששמעתי אף את יתר הראיות ובחנתי את סבירות גרסתו - הגעתי לכלל מסקנה כי יש מקום לדחות על הסף את טענת ההגנה של הנאשם. ואנמק.

5. כאמור, אין מחלוקת באשר לתפיסת חומר החשוד כסם על ידי **ע"ת 2** בתוך קופסת סיגריות שהחזיק הנאשם. ודוק, בהתאם לחוות דעת מומחה (**ת/2**), שהוגשה בהסכמה, החומר שנתפס על ידי **ע"ת 2** הוא סם מסוכן מסוג קנאביס במשל 0.6802 גרם נטו.

אציין כי על אף עדות **ע"ת 2**, לפיה הסמים נמצאו בקופסת סיגריות, בסופו של יום למטה הארצי הגיעה פיסת פלסטיק מקופלת ובתוכה חומר החשוד כסם (**ת/2**). עם זאת, משלא כפר הנאשם בשרשרת הסם, יש לקבוע כי הסם שתפס העד הוא הסם המופיע בחוות דעת המומחה.

6. בעדותו בבית המשפט טען **הנאשם** כי ביום האירוע יצא מביתו ופגש במקרה בקטינים שהיו במקום, מתחת לבניין בו הוא מתגורר.

משהגיעו למקום 2 בלשים, "... עשה עליי חיפוש הבלש גיא. לא מצא שום דבר. הטלפון שלי היה מונח הוא אמר לי להוציא מה שיש בכיסים הוא מצא כסף ודברים כאלה. הוא בעצמו חיפש עליי ולא מצא שום דבר. אמר לי לקחת את הדברים שלי ולבוא אחריו. לקחתי את הטלפון שלי, קופסת סיגריות שהייתה מונחת, התקדמנו לניידת וביקש ממני להוציא מה שיש בכיסים, הבאתי את הטלפון והסיגריות והוא ראה בקופסה קססה...." (עמוד 14 שורות 16-21).

הנאשם הבהיר בעדותו כי איננו יודע למי שייכת קופסת הסיגריות, כי אסף אותה באינסטינקט מתוך לחץ, וכדבריו - "כל אחד אסף את הדברים שלו" (עמוד 14 שורות 24-25).

גרסה דומה מסר אף בחקירתו במשטרה בסמוך לאירוע (**ת/4 שורות 5-7 ו-22-24**).

ואכן בדו"ח הפעולה של השוטר גיא דן (נ/2) כתב הבלש ביחס לנאשם כי "ערכתי עליו חיפוש ולא נתפס דבר אך הודענו לו כי הוא מעוכב לתחנה...", ובחקירתו הראשית טען ע"ת 2 כי "בטרם כניסה לניידת ערכתי חיפוש על נתנאל הוא הוציא קופסת סיגריות בה היה חומר החשוד כסם".

דהיינו, בתחילה נערך חיפוש על הנאשם ולא נמצא דבר, ורק בחיפוש נוסף שבוצע לפני כניסתו לניידת, נמצאה קופסת הסיגריות בה היו הסמים.

7. על אף גרסתו של הנאשם, שנמסרה מיד לאחר האירוע, והחיזוק שיש לגרסה זו בדו"ח הפעולה שהוגש, כפי שציינתי לעיל, אין בידי לקבל טענת ההגנה.

ראשית, הן מעדותו של ע"ת 2 והן מדו"ח הפעולה שהוגש מטעם ההגנה (נ/2) עולה בפירוש כי הנאשם נכח במקום, עת הקטינים ששהו במקום עשו או התכוונו לעשות שימוש בסם.

הדבר עולה מנ/2, לפיו הקטין דוד חייט החזיק ב"באנג" עת שהה הנאשם עם אחרים בסמוך אליו, והן מעדותו של ע"ת 2 באשר להתנהגות החשודים במקום עת ניסו להעלים ראיות עם ההגעה שלו ושל שותפו למקום (עמוד 8 שורות 17-18).

זאת ועוד, הנאשם עצמו אישר בסופו של יום כי ידע וראה את השימוש בסם עת שהה במקום (עמוד 17 שורות 16-17).

ע"ת 3, ירון סקג'ו, אמנם טען בחקירתו הנגדית לב"כ הנאשם כי הנאשם נכח במקרה במקום ולא עישן עימם סמים (עמוד 13 שורה 17), אלא שקשה לקבוע ממצא כלשהו מעדותו של עד זה אשר שינה גרסתו בנקודה זו ואף הוכרז בשל כך כעד עוין.

מה גם שבתשובה לשאלה אחרת אישר כי כולם ישבו יחד ועישנו, והנאשם הגיע וישב עימם מספר דקות (עמוד 12 שורות 29-30), וזאת על אף שלא נוהג לשבת איתם בדרך כלל.

כך יוצא כי טענת הנאשם לנוכחות מקרית שלא הייתה שותפה כלל לסמים נסתרה.

מעבר לאמור, טענתו כאילו לקח באופן רנדומלי קופסת סיגריות לא שלו, וטען שלא זוכר האם מדובר בסיגריות מהסוג שהוא מעשן (עמוד 14 שורה 28 - עמוד 15 שורה 2), לעומת טענתו לפיה דווקא ביום זה זוכר שיצא ללא קופסת הסיגריות שלו, על אף שיצא מביתו לפרק זמן ממושך (עמוד 15 שורות 3-4, עמוד 16 שורות 10-11, ועמוד 17 שורה 29) - אינם סבירים, ומעידים על זיכרון סלקטיבי.

זאת ועוד, גרסתו כאילו אין זה הגיוני שיקח לידי קופסת סיגריות ובה סמים, עת ידע שהוא עתיד להגיע לתחנת המשטרה ולעבור שם ככל הנראה חיפוש יסודי יותר, נסתרה מעדותו שלו עת אישר בחקירה נגדית כי לא ציפה שיעכבו אותו כלל

לתחנה (עמוד 18 שורה 7).

זאת ועוד, עדותו בבית המשפט כי החזיק את קופסת הסיגריות בידו - דבר שיש בו כדי להעיד שרק עתה אסף את הסיגריות - נסתרת בגרסה שלו בחקירה במשטרה עת ציין כי **"ואז לקחתי קופסה סיגריות שמצאתי אותה בכניסה ולקחתי אותה ואז שעשה עליי חיפוש הוצאתי"** (ההדגשה איננה במקור) **את אותה קופסה ובה היה סמים" (ת/4 שורות 5-7).**

דהיינו, עת נחקר במשטרה וסיפר לפי תומו את האירוע, עשה שימוש דווקא במילה **"הוצאתי"**, מושג אשר עולה בקנה אחד עם גרסת **ע"ת 2** כי קופסת הסיגריות הייתה מונחת בכיס מכנסיו של הנאשם, ולא החזיק בה בידו כמי שרק הרים הקופסא זמן קצר לפני כן **(עמוד 9 שורות 10-11).**

לא זו אף זו, גרסתו של הנאשם בחקירתו הנגדית כאילו אם היה יודע שיש בקופסת הסיגריות סמים הוא היה **"מתחרטש"**, כלשונו, עם השוטרים ולא מאפשר את ביצוע החיפוש **(עמוד 19 שורות 3-4)** נסתרת בעדויות ההגנה שכן **מנ/2** עולה בפירוש ש**"במקום נוצר פרובוקציה מצד נתנאל"**.

דהיינו, התנהגותו, אף לפי גרסתו שלו, סותרת את טענתו המיתממת כאילו לא ידע מה יש בקופסת הסיגריות שהחזיק בידו.

8. ניתן לסכם ולומר כי הנאשם החזיק בידו קופסת סיגריות שהכילה סם מסוכן מסוג קנאביס. טענתו כי לא ידע מה הכילה קופסת הסיגריות נדחתה על ידי בהיותה לא סבירה, ובשים לב לראיות בתיק שסתרו טענת הגנה זו.

במצב דברים זה, ניתן לקבוע כי הנאשם היה מודע לתוכן קופסת הסיגריות, ולכל הפחות חשד בדבר תוכנה ועצם את עיניו - ומשכך ניתן לקבוע כי היה מודע לתוכנה.

[ראו: ע"פ 2518/16 יצחקי נגד מדינת ישראל (25/12/16)]

9. כאמור, בסיכומיה עתרה המאשימה כי בית המשפט ירשיע את הנאשם בעובדות שהוכחו בפניו במהלך שמיעת הראיות, המהוות עובדות אחרות מאלו שיוחסו לו בכתב האישום.

במקרה דנן, המאשימה הגישה כתב אישום שאיננו מדויק ואשר לא עולה בקנה אחד עם הראיות שהיו מונחות לפניה בעת הכנת כתב האישום, כתב האישום שהוגש ייחס לנאשם עובדות שונות מאלה שהוכחו במהלך שמיעת הראיות.

הגם שמדובר בשינוי עובדות כתב האישום, אני מקבלת עתירת המאשימה, וזאת מהנימוקים הבאים:

ראשית, מאחר ואין מדובר בשינוי הוראות החיקוק, והעובדות שהוכחו בפניי אינן שונות באופן מהותי מהעובדות שיוחסו מלכתחילה בכתב האישום. שנית, מאחר והמאשימה עותרת לקבוע שהנאשם החזיק כמות קטנה יותר של סם מזו שיוחסה לו מלכתחילה, ומשכך הגנת הנאשם לא נפגעה וניתנה לו הזדמנות לנהל הגנתו כדבעי, וזאת אף בשים לב לכך

שמלכתחילה המחלוקת העובדתית הייתה מצומצמת בלבד.

10. לאור האמור, אני קובעת כי המאשימה עמדה בנטל הבאת הראיות והוכיחה מעל לכל ספק סביר כי ביום האירוע החזיק הנאשם סם מסוכן מסוג קנאביס במשקל 0.6802 גרם נטו לצריכה עצמית.

11. משכך, אני מרשיעה את הנאשם בהוראת החיקוק המיוחסת לו בכתב האישום.

ניתנה היום, 10 בדצמבר 2020, במעמד הצדדים.